

gündoğumunun sancısıyla
karınca yuvasının damına yapışan
oyunsuz çocuğun kitabından kopan sayfada
göğsü kabarık horoz ötüyordu
 uykusuzluk pencereden sarkmış
 dinliyordu
karabiber ağaçlı parkta gözetleyen
gazete okur güneşsiz bir pazar sabahı
yanında bankta
gözlerinde hala gece yarısı
tüten sigara
 şarkı hala çalıyordu
 dalıp gitmişti efkara
dünden kalmış sallanır
zincirlerine sıkı tutunmuş salıncak
artık ayaklar altında ölü yapraklar üstünde
gidip geliyor
sessizlikte damlatan musluk gibi
oyalıyordu zamanı
 sürekli gelip geçiyorsun aklımdan
 bu yüzden uyumuyorum
 kolluyorum pervazdan o zamanı